

Leikkiä sanojen kanssa

Haljia

Uuna Syrjäsuo

Halja

Leikkiä sanojen kanssa

Uuna Syrjäso

© 2022 Syrjäsuo, Uuna

Kansi ja muut kuvat Uuna Syrjäsuo

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-80-4560-1

Halifa

Käperryn kiven sisään. Istun tuoliini ja odotan tulevatko sanat, näinkö unta, kuulinko harhoja, oliko loppaus oma toiveeni....Hups...älkää nyt yhtä aikaa ryntätkö, hyvä on, hienoa että tulitte, mutta ettekö voisi jotenkin järjestäytyä, sillä lailla kuin alakoulussa, kun opettaja soitti rapuilla kilikelloa, tai mikä lie lehmänkello se silloin oli. Viimeiset oppilaat juoksivat jonon perälle, kuten nyt tuolta viipottaa vielä pari sanaa.

Olen niin kaivannut teitä, tulkaa syliin kaikki, halataan kunnon ja mietitään, saisiko teistä jotain järkevää. Sorry, ei järkevää, älkää nyrpistelkö, en minäkään halua järkevää, haluan jotain sellaista jännää, sellaista, mistä ei oikein tiedä, onko se siellä vai täällä, sellaista mikä kiehtoo, ihmetyttää ja kutsuu. Mitäs tästä ajatuksesta pitäisitte? No, no, eipäs tuupita, kaikki pääsette aikanaan etusijalle ja mukaan. Nyt on sellai-

nen tunne, että tämä runotuolini alkaa aivan kihelmöidä sanoja.

Kukaan ei näe, että tämän tavallisen kiven sisällä on pehmustettu tuoli, siinä istuu omituinen tyyppi, tukka hapsottaen otsalla, sulkakynä kädessä ja kirjoittaa. Kynntilä loimottaa keskellä päivääkin. Kiven sisällä on lämmintä ja kodikasta. Kivi on paljon pehmeämpi sisältä, mitä olisin uskonut, ihmeen tilava-kin tämä on, sanoja on edessäni suuri joukko. – Pitäisikö minun alkaa teitä järjestää, ettekö voisi järjestäytyä esimerkiksi hienoksi runoksi ihan itse, minä vain kirjoittaisin. – Niin, niin, runoja minä toivon, joskus pieni tarinakin on ok, mutta tämä on runotuoli, ettekö huomanneet ovella kylttiä. No ettepä tietenkään, kun ryntäsitte noin, mutta ei se mitään, pääasia että tulitte. Tärkeintä, ettei minun tarvitse istua tässä yksin miettimässä, oliko se unta.

Ottakaa vähän mehua niin tehdään sitten pieni harjoitus. Ovatko kaikki saaneet? Nyt menette kaikki ulos, pyörähdätte viisi kertaa itsenne ympäri ja sitten kierrätte parin kaverin ympäri. Sitten tulette takaisin, kaikessa rauhassa eikä ryn-
nien, katsotaan mitä sitten syntyy.

Hei, älkää niin kauas menkö, tässä lähellä riittää, hei älkää nyt suuttuko, tulkaa takaisin, olette hyviä juuri sellaisina kuin olette. Tulkaa takaisin...tulettehan myöhemmin takaisin, tullettehan...

...joo ... joo ..

Kirjassa kerrotaan Haltijasta, mutta hän ei ole sadun haltija, vaan kiven sisällä asuva outo tyyppi, joka pyrkii sanojen haltijaksi, etenkin hän etsii runojen kadonneita sanoja.

- Vaikka olenhan minä aina tiennyt, ettei minusta mitään kunnon runoilijaa tule. Kun kerroin muorille silloin nuorena, että haluaisin runoilijaksi, niin arvatkaa, nauroiko hän. Sitten otti luudan ja läimäytti sillä takamuksille ja sanoi, että siinä sinulle runoa ja nyt puita hakemaan. Itku kurkussa menin metsään. Siellä puut kuiskivat, että älä usko muoriasi, tuuli tuo sanoja ja maa kantaa, kyllä sinä vielä ehdit, usko itseesi.

Lopulta sanat tulevat takaisin Haltijan luokse ja he tutustuvat toisiinsa. Haltija toivoisi runoja, mutta syntyy pieniä tarinoita, leikkiä sanojen kanssa. Sanat ovat haltijalle kuin lapsia, jotka kerääntyvät hänen ympärilleen.

Olen kuvataiteilija, kirjoittaja ja hum.kand. Olen julkaissut jo monta teosta, mutta vielä tämä pieni halusi tulla julkaistuksi.